

kriminalitet ikke kunne medføre strafudsættelsens retsvirkninger, såfremt en sag om ny kriminalitet først indledes efter udløbet af prøvetider på det nævnte niveau mellem 6 og 12 måneder. Forslaget åbner imidlertid mulighed for, at retten, hvis det findes formålstjenligt, kan fastsætte en prøvetid, der er længere end længstetiden for arbejdets afvikling, dog aldrig længere end 2 år.

I modsætning til, hvad der ofte er tilfældet med hensyn til almindelige betingede domme, vil tilsynstiden i sager om samfundstjeneste altid være af samme varighed som prøvetiden. Dette følger af den ovenfor nævnte normale sammenhæng med afviklingstiden, idet der nødvendigvis må være tilsyn ved kriminalforsorgen under hele afviklingen af samfundstjeneste. Tilsyn er derfor et obligatorisk vilkår, der altid skal være nævnt i dommen. Hvor prøvetiden undtagelsesvis er længere end afviklingstiden, vil dette i hvert fald i en del tilfælde have sammenhæng med forhold, der taler for et fortsat tilsyn, bl.a. anvendelsen af de nedenfor omtalte behandlingsvilkår, hvis opfyldelse skal påses af tilsynsmyndigheden.

Bestemmelsen i lovforslaget § 63, stk. 3, indeholder endvidere hjemmel til fakultative vilkår om ambulant afvænningsbehandling og ambulant psykiatrisk behandling. Om begrundelsen for, at denne hjemmel til særvilkår er affattet mere restriktivt end § 57 om betingede domme i almindelighed, henvises til omtalen i lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 11.

Der gælder efter forslaget ingen udtrykkelige regler om en tidsmæssig maksimering af behandlingsvilkår. De vil derfor i almindelighed have gyldighed indtil videre og kun være begrænset af prøvetiden. Justitsministeriet anser det dog ikke for udelukket, at retten, hvis den har et særligt grundlag for det, fastsætter en længstetid for et behandlingsvilkår og dets retsvirkninger, der er kortere end prøvetiden. Dette vil dog sikkert være en sjældenhed. Såfremt der konstateres et praktisk behov for at afkorte tilsynstiden eller gyldighedstiden for et behandlingsvilkår, før prøvetiden er udløbet, kan dette ske ved sagens indbringelse for retten i medfør af § 65.

Til § 64

Forslaget til bestemmelsen i straffelovens § 64 indeholder en begrænset hjemmel til at idømme ubetinget frihedsstraf sammen med samfundstjeneste. I lovforslagets almindelige bemærkninger fremhæves det almindelige udgangspunkt, at der ikke ved samme dom bør kunne dømmes både til frihedsstraf og til samfundstjeneste. Det anføres på den anden side

også, at der vil kunne forekomme situationer, hvor en sådan kombination ikke bør være udelukket.

Det foreslås, at der gives domstolene mulighed for efter reglerne i straffelovens § 58 at kombinere samfundstjeneste med ubetinget frihedsstraf.

Da grænsen for den ubetingede strafdel i § 58, stk. 1, foreslås forhøjet fra 3 til 6 måneder, har Justitsministeriet dog fundet, at grænsen bør være lavere, når det gælder en kombination af samfundstjeneste og ubetinget frihedsstraf, og der foreslås den fra § 58, stk. 1, afvigende regel, at den ubetingede strafdel ikke kan overstige 3 måneder.

Den foreslåede regel skal navnlig gøre det muligt f.eks. at kombinere en dom på fængsel i to måneder for vold med en dom til samfundstjeneste for berigelseskriminalitet. Den er imidlertid ikke begrænset til pådømmelse af uligeartede lovovertrædelser. Den vil derfor ikke udelukke, at der sammen med samfundstjeneste idømmes en ubetinget delstraf på indtil 3 måneder eller en bøde ved pådømmelse af én forbrydelse eller flere ligeartede forhold. Der gives således domstolene et friere skøn ved afgørelsen af, om der kan anvendes frihedsstraf samtidig med en dom til samfundstjeneste.

Ved deling af frihedsstraf må det ligesom efter § 58, stk. 1, være muligt at idømme ubetinget hæfte, selv om der fastsættes straf af fængsel i den betingede dom, som pålægger samfundstjeneste. Udtrykkelig hjemmel hertil er nødvendig og følger af henvisningen til § 58, idet det ellers ville være udelukket at idømme to forskellige frihedsstraffe ved samme dom.

Til § 65

I straffelovens § 59 om almindelige betingede domme bestemmes først i stk. 1, at tilsynsmyndigheden kan give de forskrifter, som er nødvendige til gennemførelse af tilsynet og andre vilkår. En tilside-sættelse af sådanne forskrifter har retligt set samme virkning som en overtrædelse af selve det ved dommen fastsatte vilkår. Dernæst gives der i stk. 2 regler om adgang til senere ændring eller ophævelse af vilkår, hvilket har størst betydning uden for de tilfælde, hvor der foreligger vilkårsovertrædelse.

I § 65 foreslås det, at bestemmelserne i § 59, stk. 1 og 2, tillige med den processuelle bestemmelse i § 59, stk. 3, gøres tilsvarende anvendelige på den del af indholdet af en dom til samfundstjeneste, som følger af § 63. Herved fremhæves altså dels tilsynsmyndighedens kompetence til at give konkrete forskrifter med hensyn til gennemførelsen af tilsynet og samfundstjenestens udførelse og den tilsvarende kompetence til at søge et eventuelt behandlingsvilkår gen-